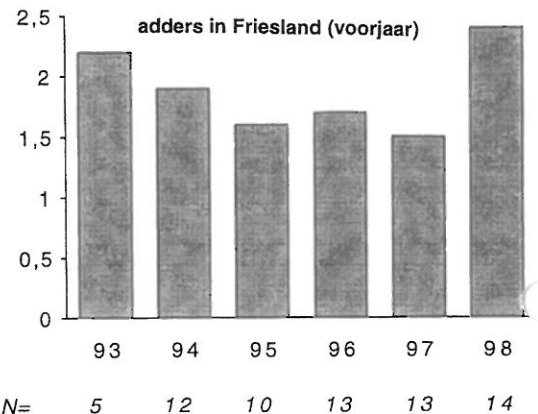

In de vorige Nieuwsbrief spraken we over de zorgwekkende situatie van de adder in Nederland. De adder ging jaar op jaar op jaar achteruit, en met de resultaten van 1997 was een dieptepunt bereikt. Omdat de meeste telgegevens uit Friesland afkomstig waren, was die achteruitgang eigenlijk grotendeels aan de toestand in Friesland toe te schrijven.

Die verontrusting had tot gevolg dat de Friese monitoren dit jaar met bange voorgevoelens het veld ingingen en heel conscientieus gemonitord hebben. Alle voorjaarstellingen van de regio Friesland zijn al binnen en, omdat wij natuurlijk ook erg benieuwd waren hebben we de adderresultaten van Friesland alvast op een rijtje gezet.

We laten de resultaten zien van vijftien trajecten met adders die al een reeks van jaren gevolgd worden. Op negen daarvan zijn de scores hoger dan vorig jaar, op drie min of meer gelijk en op twee duidelijk lager. Als we de gemiddelde scores van het aantal adders per ronde uitzetten komt het volgende tabelletje uit de bus.

Hoe moeten we dit resultaat interpreteren? Heeft de adder zich hersteld? Zijn de omstandigheden dit jaar extreem goed om adders te zien?

het weer

Om met de laatste vraag te beginnen. De omstandigheden om adders te scoren waren erg goed vanaf 20 maart tot eind april. De maand mei was te heet en juni te nat. In maart en april is heel goed gescoord in Friesland met onder andere een absoluut maximum van 26 adders op de Duurswouderheide op 29 maart.

grote en kleine leefgebieden

Als we kijken naar de trajecten waar laag gescoord wordt en minder adders zijn gezien dan vorig jaar valt op dat die trajecten in kleine leefgebieden liggen. Het gaat dan om kleine restanten heide, zoals die voorkomen bij Oudehorne, de Katlijker Heide, in het Haulsterbos, onder andere. In de grotere leefgebieden als de Duurswouderheide, de Lippenhuisterheide, het Fochteloërveen en Bakkeveen onder andere is de score goed, beter dan vorig jaar. Wim Andela (Duurswouderheide), Janco Mulder (boswachterij Appelscha) en André Donker (Dwingelo en Havelte) vertelden alle drie dat er dit jaar relatief veel adders te zien waren maar wel vaak op andere plekken dan vorig jaar. Het lijkt erop dat adders zich doelgericht verplaatsen naar de voor hun beste terreingedeelten, mogelijk in verband met voedsel, en dat dit van jaar tot jaar verschillend kan zijn. Dat kan dan de achterliggende oorzaak zijn dat ze beter floreren in de grote leefgebieden.

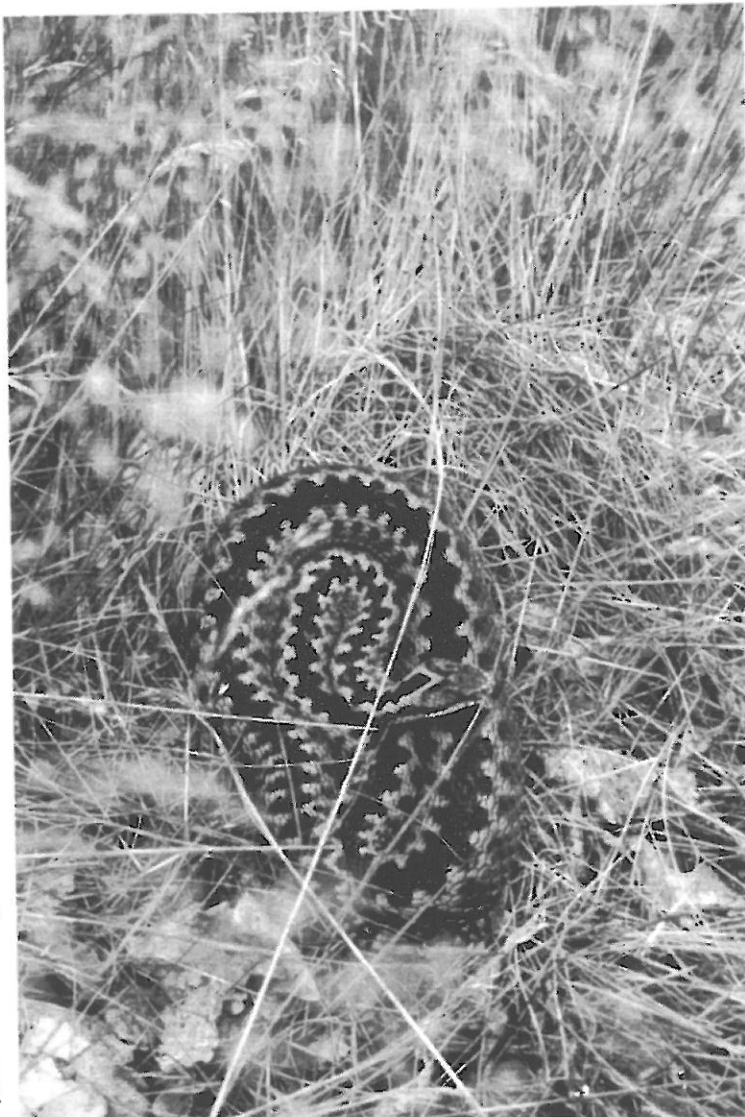

foto: Pieter de Wijer

Zwanger addervrouwetje, Doldersumse veld (Dr)